

3 Μαρτίου

Λίνα Δημοπούλου

Ομιλητές: Λαυρέντης Μαχαιρίτσας,
Διονύσης Τσακνής, Κυριακή Αιλιανού
Τραγουδιστές: Σταύρος Λογαρίδης,
Κώστας Τριανταφυλλίδης

ιακριτική, αλλά ουσιαστική παρουσία στο σύγχρονο Ελληνικό τραγούδι. Εμφανίστηκε στη δισκογραφία το 1993 με το "Μικρασιάτικο" (μουσική του Λαυρέντη Μαχαιρίτσα) που εντυπωσίασε αμέσως. Ένα τραγούδι για τον ξεπεσμό της σημερινής Ελλάδας, για τις αντιφάσεις της, μιας μελαγχολική σύγκριση του χθες με το σήμερα. Η αισιοδοξία που γέννησε αυτό το τραγούδι με τη θεματολογία και τον τρόπο γραφής της Δημοπούλου, ενισχύθηκε στα επόμενα, ώσπου να γίνει βεβαιότητα πως πρόκειται για μια από τις πιο προικισμένες στιχουργούς της σύγχρονης τραγουδοποιίας. Ο λόγος της αιχμηρός, ανατρεπτικός, κοινωνικό - πολιτικό σχόλιο, πικρός και οργισμένος, με λέξεις που σφάζουν σαν μαχαίρι και ανατέμνουν σαν νυστέρι, αλλά και γνήσια ερωτικός, ποτέ αισθηματολογικός, με υπόβαθρο λυρισμού και τρυφερής ευαισθησίας. Ένας λόγος "ροκ" όταν συνεργάζεται με τον Λαυρέντη Μαχαιρίτσα, Διονύση Τσακνή, Σταύρο Λογαρίδη, αλλά και απέριττα λαϊκός, όταν γράφει για τον Γ. Νταλάρα, Μ. Ασλανίδου, Δ. Μητροπάνο, Μ. Λιδάκη (σε μουσική Στέργιου Γαργάλα) και Βίκυ Μοσχολιού (στον κύκνειο δίσκο της). Η Λίνα Δημοπούλου γράφει αθόρυβα (παρά την εκρηκτικότητα των στίχων της) τη δική της ιστορία στο σύγχρονο τοπίο του ελληνικού τραγουδιού.

Ζεϊμπέκικο απτάλικο
για το κακό και τ' άδικο
χορεύει η ψυχή μου
σ' έναν ντουινιά κατάδικο
της εθνικής σκυλάδικο
και κλαίω απ' την ντροπή μου ””